

Valtiotieteellisen tiedekunnan ohje artikkeliväitöskirjan koostumukseen (hyväksytyt tiedekuntaneuvoston kokouksessa 6/2020)

Tämä ohje täsmentää yliopiston artikkeliväitöskirjaa koskevia ohjeita (rehtorin päätös 498/2017). Rehtorin päätöksessä todetaan artikkeliväitöskirjasta seuraavaa:

5. Artikkeliväitöskirja koostuu samaa ongelmakokonaisuutta käsittelevistä tieteellisistä julkaisuista sekä niihin liittyvästä väittelijän itse laatimasta yhteenvedosta. Yhteenvedossa esitetään tutkimuksen tausta ja tavoitteet, käytetyt menetelmät ja aineistot, tutkimustulokset sekä pohdinta ja johtopäätökset. Yhteenvedon tulee muodostaa tasapainoinen kokonaisuus, joka on laadittu sekä väitöskirjaan sisältyvien julkaisujen että kirjallisuuden perusteella.

6. Väitöskirjaan voidaan sisällyttää julkaistujen tai julkaistaviksi hyväksytyjen artikkeleiden lisäksi myös artikkeleita, joita ei ole vielä hyväksyty julkaistavaksi. Tällöin esitarkastajia tulee ohjeistaa kiinnittämään erityistä huomiota vielä julkaisemattomiin artikkeleihin. Vaadittavien artikkelien määrään vaikuttavat niiden a) laajuus, b) tieteellinen merkittävyys ja laatu, c) julkaisufoorumi sekä d) tekijän oman työn osuus. Artikkeleiden määrä voi vaihdella tieteenalojen välillä, mutta sitä määriteltäessä on otettava huomioon tohtorikoulutettavien tasapuolinen kohtelu ja tutkinnon tavoitteellinen neljän vuoden suoritusaika. Tyypillisesti artikkeleita on 3-5.

7. Artikkeliväitöskirja voi sisältää julkaisuja, joissa on useampi kirjoittaja. Väitöskirjan tekijän osuus kaikissa väitöskirjaan sisällytettävissä osatöissä tulee osoittaa selkeästi. Samaa julkaisua voidaan käyttää usean eri opiskelijan väitöskirjassa. Yhteisjulkaisuissa väittelijän itsenäisen osuuden määrittelemistä varten väittelijä ja ohjaaja laativat vapaamuotoisen selvityksen väittelijän osuudesta kussakin yhteisjulkaisussa. Jos yhteisjulkaisua on käytetty myös toisessa väitöskirjassa, siitä tulee mainita selvityksessä. On suositeltavaa, että väittelijä toimittaa omaa osuuttaan kuvaavan selvitysluonnoksen myös muille artikkelien kirjoittajille. Väittelijä toimittaa selvityksen tiedekuntaan jättäessään käsikirjoituksen esitarkastukseen sekä myöhemmin esitarkastajille, vastaväittäjälle ja kustokselle. Selvitys voi sisältyä myös väitöskirjan yhteenvedoon tai artikkeliin.

Tiedekunnan täsmennykset ovat seuraavat.

Artikkeleiden määrä. Kolme täysimittaista artikkelia riittää väitöskirjaa, kun väittelijä on kaikkien artikkeleiden pääkirjoittaja (ainoa kirjoittaja tai nk. ykköskirjoittaja). Mikäli osa artikkeleista on tavallista suppeampia, esittää pitkälti samoja tuloksia tai kun väittelijä ei ole pääkirjoittaja, väitöskirjaan tulee sisällyttää useampia artikkeleita. Väittelijän tulee olla pääkirjoittaja ainakin osassa väitöskirjan artikkeleista.

Julkaistujen ja julkaisemattomien artikkeleiden suhde. Väitöskirjan tulee sisältää vähintään kaksi julkaistavaksi hyväksytyä artikkelia eikä hyväksymättömien artikkeleiden määrä saa ylittää hyväksytyjen artikkeleiden määrää. Hyväksytyjen artikkeleiden ja kirjan lukujen tulee olla vertaisarvioituja ja niiden julkaisupaikan tulee olla tutkimusaiheen kannalta relevantti. Ei-hyväksytyjen artikkeleiden tulee täyttää tavalliset julkaistavien artikkeleiden vaatimukset koskien pituutta, muotoilua ja tieteellistä laatua. Lisäksi niiden tulee olla lähetettyjä arvioitavaksi tutkimuksen kannalta relevanttiin julkaisuun.

Yhteenvedo. Artikkeliväitöskirjan yhteenvedon pituus ei tavallisesti ylitä 20 000 sanaa. Mikäli väitöskirjan artikkeleiden määrä ei ole riittävä, tätä ei kompensoida kirjoittamalla pidempi yhteenvedo, vaan lisäämällä kokonaisuuteen artikkeli.

Väittelijän osuuden osoittaminen. Useamman kirjoittajan artikkeleiden kohdalla tekijän ja muiden kirjoittajien osuudet osoitetaan väittelijän ja ohjaajan yhdessä laatimassa selvityksessä. Väittelijä vastaa siitä, että kanssakirjoittajat ovat tutustuneet selvitykseen ja hyväksyvät sen. Selvitys sisällytetään väitöskirjan yhteenvedon.